

Nr 229.

Av herr **Ericsson** i Sörsjön m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 130, angående anslag till egnahemsverksamheten för budgetåret 1940/41.

Vid 1938 och 1939 års riksdagar föreslogos av vissa motionärer, att även arbetarsmåbrukslåntagare skulle — i likhet med andra innehavare av ofullständiga jordbruk inom landet — erhålla rätt till bidrag utan återbetalningsskyldighet för odlingsändamål. Något resultat av motionerandet vanns ej genom riksdagens beslut år 1938, men däremot fördes frågan fram i önskad riktning vid fjolårets riksdag i samband med behandlingen av det stora komplex av frågor som gällde egnahemsverk- samhetens omorganisation, då riksdagen godkände ett av jordbruksut- skottet föreslaget uttalande av den innebörden, att Kungl. Maj:t skulle låta utreda förevarande spörsmål angående odlingsbidrag till arbetar- småbrukslåntagare. I den till årets riksdag avlämnade propositionen nr 130 rörande anslag till egnahemsverksamheten m. m. för budgetåret 1940/41 lämnas emellertid icke något besked om, huruvida den av riksdagen anbefallda utredningen verkstälts eller icke. I alla hän- delser kan dock nu konstateras, att förslag rörande dylika ifrågasatta odlingsbidrag uteblivit. Då frågan är av stor betydelse för ett fram- gångsrikt resultat av arbetarsmåbruksverksamheten, vilja undertecknade föreslå frågans upptagande till förnyad behandling vid årets riksdag med anknytning till propositionen nr 130, och önska vi härvid alldeles sär- skilt understryka, att trängande behov föreligga för arbetarsmåbruks- låntagare att erhålla hjälp till uppodling å sina lägenheter. Enligt gjorda åtaganden måste dessa arbetarsmåbrukare vid utgången av femte året efter tidpunkten för arbetarsmåbrukslåns beviljande ha färdigställt bostads- och ekonomibyggnader samt dessutom odlat viss bestämd areal. Nu förhåller det sig emellertid så, att större delen av arbetarsmåbru- karna på grund av ekonomiska skäl icke inom den stipulerade tiden lyckas komplettera den åtagna odlingsskyldigheten. De ha nämligen familjer att försörja och i regel torde det vara så, att det väsentliga för försörjningen måste anskaffas genom anställning vid skogsavverkningar. Arbetsförtjänsten för skogsarbetare är dock alltid synnerligen mager. För att en tillfredsställande försörjning skall kunna ernås med den låga dagsförtjänst som skogsarbetet i allmänhet ger, så skulle egentligen er-

fordras innehavande av arbetsanställning under så gott som hela året. Det nödvändiga överskottet av arbetet, som skulle ge arbetarsmåbrukarna möjlighet att avvara tillräcklig tid för utförande av odlingsarbete, kan på grund av den låga arbetsförtjänsten icke åstadkommas och det är just uti detta förhållande som hindret för odlingsskyldighetens fullgörande återfinnes. Vid sådant förhållande måste antingen uppsägning ske eller anstånd med odlingens utförande beviljas och den senare utvägen torde väl den handhavande myndigheten, egnahemsstyrelsen, i första hand vara mest hågad att välja. Det måste dock anses vara synnerligen angeläget, såväl för den enskilde arbetarsmåbrukaren som ock för samhället som sådant, att uppodlingen ej skjutes på framtiden allt för mycket, ty i så fall blir ju själva det grundläggande ändamålet med arbetarsmåbruksverksamheten förfelat. Avsikten var ju att man skulle bereda skogsarbetare och med dem likställda arbetare tillfälle att genom erhållande av billigt lån skaffa sig små jordbruk för hållande av 2 eller 3 kor, varigenom en utsikt till bättre och rikligare försörjning skulle åvägbringas. Kan emellertid icke odlingen utföras, kunna heller icke några kreatur födas å småbruken, och självfallet uteblir därmed också den rikligare försörjningen. Ur denna synpunkt är det därför nödvändigt att hjälp lämnas för odlingsändamål och vi tillåta oss i anslutning här till föreslå, att ifrågavarande understödsverksamhet åtminstone i någon mån upptages och att för ändamålet måtte få disponeras under budgetåret 1940/41 en summa av 25,000 kronor.

Under hänvisning till vad ovan anförts tillåta vi oss vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta bemyndiga Kungl. Maj:t att av anvisade medel till arbetarsmåbrukslåneverksamheten för budgetåret 1940/41 disponera en summa av 25,000 kronor för utanordnande av odlingsbidrag till arbetarsmåbrukslåntagare enligt samma grunder som gälla för andra innehavare av ofullständiga jordbruk.

Stockholm den 30 mars 1940.

<i>Evald Ericsson</i> i Sörsjön.	<i>Lars Jonsson</i> i Haverö.	<i>A. S. Fält.</i>
<i>Erik Lundbom.</i>	<i>Verner Karlsson</i> i Grängesberg.	<i>P. L. Persson</i> i Undersvik.
<i>Nils Olsson</i> i Rödningsberg.	<i>Viktor Herou.</i>	<i>H. E. Nordström</i> i Torsby.
<i>Uddo R. Jacobson.</i>	<i>K. G. Viklund.</i>	<i>E. Oskar Åkerström.</i>
<i>Verner Hedlund.</i>	<i>Nils A. Larsson.</i>	<i>E. W. Norén.</i>

Ernst Berg.